

Fra: Øyvind Hosøy <ohosoy@online.no>
Sendt: onsdag 23. mars 2022 20:11
Til: Tone Margrethe Bærland Furustøl
Kopi: Statsforvalteren i Vestland; Postmottak Alver
Emne: Sv: Oversender avvist søknad om dispensasjon for etablering av tilkomstveg til endeleg avgjerd - gbnr 11/84 Hølleland
Vedlegg: Svar på innsynførespurnad i saker samt skifte av avdeling og saksbehandlar ved klage - gbnr 11/84 Hølleland; Klage på avvisning av søknad om dispensasjon.pdf

Referanse, Alver kommune: 21/1900-22/21918

Hei,

Ditt oversendelsesskriv til Statsforvalteren gir ikke et forsvarlig bilde av saken, snarere tvert i mot, ettersom den store mengden saksdokumenter, som er vedlagt skrivet i spredt orden, gjør saken vanskelig tilgjengelig. Men skrivet skiller seg fra utredningen i avvisningsvedtaket i form av en sakligere fremtoning som om vedtaket trengte en vask før det gikk til Statsforvalteren.

Jeg benytter denne anledningen til å supplere med en oversikt, med kopi til Statsforvalteren, **for søker/klager bør jo ha det siste ordet før den endelige avgjørelsen.**

Samtidig benytter jeg anledningen til å tillegge saken et noe bredere eller underliggende perspektiv, ved å stille spørsmål ved habiliteten og etikken ved saksbehandlingen, slik jeg var inne på i den «omfattende korrespondansen», som du kaller det, etter at avvisningen ble mottatt den 20.12.21. Men også før det, da jeg etterlyste svaret på min klage på avslaget datert 30.08.21. Det gikk altså nesten 4 måneder før svaret forelå, og hadde jeg ikke purret så ville det nok tatt enda lenger tid. Men enda verre: Svaret kom i form av en avvisning av søknaden, altså uten en reell behandling av avslagsklagen, og da hadde det gått hele 10 måneder etter at kommunen hadde mottatt søknaden.

Avvisningen ble begrunnet med en «openber feil» i saksbehandlingen.

Helt til nå har jeg tvilt på habiliteten til kommunen, for klagen på avvisningen er jo behandlet av deg som jo er den samme personen som behandlet avvisningen, helt i strid med forsikringen om en habil saksbehandling slik du skriver i vedlagte kopi av e-post av 21.12.21.

Din stadfestelse av avvisningsvedtaket kommer (dessverre) ikke som en overraskelse. At jeg likevel påklaget avvisningen skyldes, som uttrykt i klagen, ønsket om å få en anstendig avslutning på saken. For meg betyr det en full ordinær behandling der også politikerne får sagt sitt. Et slikt tilbud vil i det minste være en rimelig «kompensasjon» for den feilen som kommunen har innrømmet er deres egen feil, men en feil som den likevel begrunner avvisningen med.

I og med stadfestelsen av avvisningen, er en ordinær/videre behandling utelukket, og mye tyder på at nettopp det må ha vært hensikten. Klagen på avslaget er nemlig primært utformet med tanke på å utfordre politikerne i konkrete saker, og den inneholder kritikk av kommunen for manglende områdeplanlegging, knyttet opp mot både denne saken og andre prosjekter i nærområdet. Med den mulige konsekvens at tiltakshavere i praksis blir pådyttet ansvaret og kostnadene for også denne delen av en reguleringsplan, til tross for at områdeplaner er kommunen sitt hele og fulle ansvar.

Som det fremgår av klagen på avslaget, som altså ble besvart med en avvisning av søknaden, er jeg skeptisk til plankravet av flere grunner. Selv om en reguleringsplan kanskje er den eneste muligheten for å gjenopprette retten til en gammel kjørbar tilkomst til vårt 90 år gamle fritidshus, det eldste og det første oppførte huset i det aktuelle området.

Alternativet med å søke på nytt krever et jordskifte eller en ordinær rettslig avgjørelse om veiretten, men et eventuelt medhold forutsetter at kommunen har gitt dispensasjon, slik søknaden om dispensasjon er begrunnet. Det er altså denne kommunen nå avviser, med den konsekvens at jeg i praksis fratas en basal rettssikkerhet. Dette er selvsagt uakseptabelt, og det er direkte uansvarlig av kommunen å agere som om den ikke har noe handlingsrom til å ivareta denne retten. Riktignok har kommunen gardert seg ved at den «subsidiært» vil avslå dispensasjon selv med vegrett, som jo må bety at selv med en ny søknad, uten «mangler», vil den bli avslått.

I lys av de reelle fysiske forholdene på stedet, samt historisk hevd, fremstår disse føringene som om kommunen uansett kan tøyne lovverket til å presse enhver søker/tiltakshaver til å lage detaljerte planer, som om betaling for gebyrer og pålagt konsulentbistand er overkommelig for de fleste, og helt risikofritt.

Muligheten for en permanent løsning i forståelse med naboene falt på stengrunn, bokstavelig talt, da eieren av den lengste veigrunnen, i mai 2019, blokkerte

tilkomsten med en steinblokk og dermed stoppet mitt pågående (og godkjente) byggeri på ubestemt tid.

Det ble også foranledningen til den dispensasjonssøknaden som nå går til endelig avgjørelse.

Likevel mener jeg at saken kan løses på en god måte ved å gi dispensasjon på klare spesifikke vilkår som kan anvendes i behandlingen av søknaden om byggeløyve. Vilkårene for en tjenlig og kjørbar tilkomst kan knyttes til både utførelsen/oppjusteringen av veien og regulering av veibruken, inklusiv hensyn til brannslukking og slamtømming.

Før den endelige avgjørelsen taes, ber jeg Statsforvalteren om at det åpnes for en slik løsning uten å måtte søke på nytt, fremfor at søknaden avvises med de konsekvenser dette har for søker som i et helt år nå har slitt med å følge opp søknaden.

Som kjent har jeg uttrykt skepsis til den ukulturen som tydeligvis har blitt med på lasset da de gamle kommunene slo seg sammen. Den får fritt spillerom når hver saksbehandler jobber i overkant individuelt og egenrådig, samtidig som de er lite tilgjengelig for den de skal betjene, nemlig innbyggerne. Du er åpenbart en eksponent for dette når du tilmed avviser en sterk anmodning om et møte før saken går til endelig avgjørelse.

Du (og din overordnede) burde ha forstått viktigheten av å møtes ansikt til ansikt i en sak som unødvendig har utviklet seg slik den har gjort over lang tid, blant annet fordi kommunen allerede i utgangspunktet støttet seg ukritisk/utaktisk til en dom i en midlertidig rettslig avgjørelse (forføyning), angående blokkeringen av tilkomsten. Du har heller ikke vist noen som helst interesse for en befarings til tross for flere anmodninger om dette. Kommunen som presser slik på for å få tiltakshaver til å lage og påkoste en detaljregulering, bør jo se at fysiske møter i forkant er en god anledning til å bygge den tillitten som kreves i i samarbeidet om en slik plan.

Alt dette nører oppunder inntrykket av at du ikke har vært partisk i din avvisning av søknaden, et inntrykk som kanskje kunne ha blitt modifisert ved et møte. Men også oversendelsesskrivet gir inntrykk av at kravet til upartiskhet ikke etterleves fullgodt, ved at du på en finurlig måte argumenterer mot min påstand om forskjellsbehandling i forhold til naboer og løyve til tiltak innenfor sjøgrensen. Det handler nemlig ikke om hvorvidt det er likhet eller ulikhet i type tiltak, kun om forskjellen på hvordan kommunen vurderer og vektlegger tilgangen til strandsonen for ulike tiltak i det samme området.

Samtidig presterer du å legge til grunn at den omsøkte veien er på ubebygd grunn, til tross for at det handler om oppjustering av gammel veigrunn som i all tid har vært den eneste naturlige tilkomsten inn i det aktuelle området (hvorav hele 65 % av traseen ligger ovenfor byggegrensen).

I løpet av de siste årene har traseen vært brukt til bygging av nye hytter og andre tiltak, en rett som jeg i snart 3 år har vært avskåret fra siden tilkomsten ble blokkert.

Ja, dette er altså mine siste ord, som er ment å være et tillegg/korrektiv til ditt oversendelsesskriv til Statsforvalteren.

Denne e-posten er også ment som et supplement til avvisningsklagen som for ordens skyld er lagt ved her.

Mvh,
Øyvind Hosøy
917 87 004
ohosoy@online.no

Fra: Tone Furustøl <tone.furustol@alver.kommune.no>

Dato: fredag 18. mars 2022 15:38

Til: Øyvind Hosøy <ohosoy@online.no>, Ørjan Storsæt <orjan.storsaet@gmail.com>, Trond Kilvær <Trond.kilvaer@gmail.com>, Asle Henriksbø <aslehe@gmail.com>

Emne: Oversender avvist søknad om dispensasjon for etablering av tilkomstveg til endeleg avgjerd - gbnr 11/84 Hølleland

Hei.

Oversendingsskrivet til Statsforvaltaren i Vestland sendast også til dei partane som har oppgitt sin e-post adresse i sak 21/1900 – gbnr 11/84 Hølleland

Tone Furustøl | Rådgjevar Miljø og tilsyn

Telefon: 56 37 54 01

Innbyggjarservice: +47 56 37 50 00

www.alver.kommune.no

